

για το site

πολ. δημοσίευσης

επικοινωνία

Ανεβάστε κάλεσμα/εκδήλωση

ημερολόγιο από/για το κίνημα

τι: : πορεία Θεματική : μετανάστ(ρι)ες

email

iCal

Τρίτη 15 Ιουνίου 2021 στις 19.00

7 καλέσματα : 1 2 3 4 5 6 7

[Θεσσαλονίκη] Πορεία αλληλεγγύης στους/στις μετανάστες/ριες

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ

Όσο το ελληνικό κράτος και η Ε.Ε ενισχύουν με την αντιμεταναστευτική πολιτική τους τα ρατσιστικά, κανιβαλιστικά αντανακλαστικά της κοινωνίας (που ήδη υπάρχουν), αφουγκράζονται παράλληλα τις ανάγκες εκτόνωσής τους ανά καιρούς και δρουν αντιστοίχως, πάντα με γνώμονα την πολιτική ατζέντα που προσπαθεί να εγγυηθεί την αναπαραγωγή των υπάρχουσων κοινωνικών σχέσεων.

Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες στον πόλεμο που εξαπολύει το κράτος εναντίον των μεταναστ(ρι)ών και στις πρακτικές που χρησιμοποιεί, είτε αυτές θεωρούνται νόμιμες είτε παράνομες. Ο συνολικότερος σκοπός, να θέσει όλο και περισσότερο υπό τον έλεγχο του τον μεταναστευτικό πληθυσμό, να τον περιορίσει στοιβαζόντας τον σε καμπς και κέντρα κράτησης, να τον καταστήσει «αόρατο» και παράνομο μέσω του εγκλεισμού και του αποκλεισμού του.

Έτσι, τα καμπς μετατρέπονται από ανοιχτές δομές (που ούτως ή άλλως οι συνθήκες αντιστοιχούσαν σε αυτές μιας φυλακής) σε κλειστές. Σε αυτές τις κολάσεις έρχεται να προστεθεί ένας εκτεταμένος έλεγχος εισόδου/εξόδου, καθ' υπόδειξη του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης και με ευθύνη του ελληνικού κράτους, που πατάει πάνω στην λογική της ασφάλειας αυτών που μένουν μέσα και ένα τείχος, πλέον εκτός από την μεταφορική διάσταση και με υλική υπόσταση, έρχεται να μπει ανάμεσά μας. Άλλο κομμάτι της στρατιωτικής διαχείρισης των μεταναστ(ρι)ών είναι και τα rushbacks που το κράτος πλέον προσπαθεί να νομιμοποιήσει (με Κοινή Υπουργική Απόφαση η Τουρκία αναγνωρίζεται ως ασφαλής τρίτη χώρα για αρκετούς αιτούντες άσυλο), δολοφονική-και τεκμηριωμένα-πρακτική απαγωγής μέσα από καμπς και επιχειρήσεις 'σκούπα' σε κέντρα πόλεων. Μια ακόμα πιο αόρατη και δυσπρόσιτη συνθήκη όταν έχει να κάνει με την κίνηση των μεταναστ(ρι)ών στα σύνορα, από τον Έβρο μέχρι και το Αιγαίο όπου συνοριοφύλακες και λιμενικό δεν έχουν να ανησυχούν πολλές φορές για μάρτυρες. Σε πλήρη συμφωνία με αυτά βρίσκεται και η αυστηροποίηση της νομικής διαδικασίας χορήγησης ασύλου αλλά και η νομοθεσία γενικότερα, όσον αφορά την πρόσβαση σε στέγαση, εκπαίδευση και περίθαλψη. Στεγαστικά προγράμματα που περνάνε στα χέρια του κράτους, με μηδενική στόχευση στην κοινωνική ένταξη των μεταναστ(ρι)ών και πάντα αναμειγμένες ΜΚΟ που απλά τσεπώνουν χρηματοδότηση και πετάνε κόσμο έξω από τα σπίτια του με τραμπούκικες μεθόδους. Φυσικά, ένα μέρος του μεταναστευτικού πληθυσμού το «ενσωματώνει» με καθεστώς μαύρης εργασίας, ασκώντας εκβιαστικά την εκμετάλλευση πάνω στα σώματά τους.

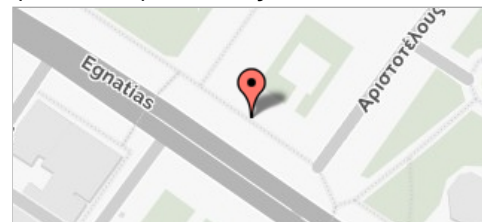
Μόνα εμπόδια στις πολιτικές του κράτους η ορατότητα και οι κοινοί αγώνες

Πολλά από αυτά τα ζητήματα γνωστά, άλλα λιγότερο, αλλά σίγουρα η σπικτική που μένει εκτός δημόσιας σφαίρας είναι η διαχείριση αυτών των ζητημάτων από τους ίδιους τους μετανάστες και τις μετανάστριες. Γι' αυτό και συχνά, οι πράξεις των μεταναστ(ρι)ών εκλαμβάνονται ως παράλογες από τους ντόπιους, όταν παρουσιάζονται αποκομμένες από το πλαίσιο των διεκδικήσεων, κάτι που υιοθετείται από το κράτος ως όπλο στην περαιτέρω παρανομοποίηση κάθε πτυχής της ζωής τους. Η θεαματική αναπαραγωγή των αρνήσεων των μεταναστ(ρι)ών λειτουργεί ως ένα ακόμα εργαλείο εναντίον τους (και ταυτόχρονα ως η "απόδειξη ότι διαφέρουν από τους ντόπιους"), κάτι που βλέπουμε από τις δίκες μεταναστών που κατηγορούνται για παράνομη διακίνηση ανθρώπων, στην προσπάθειά τους να φτάσουν στην Ελλάδα, μέχρι και τις κατευθυνόμενες δίκες των ανηλίκων (οι οποίοι έχουν ήδη καταδικαστεί) και των ενηλίκων (έφηβοι οι οποίοι αντιμετωπίζουν βαριές ποινές) που κατηγορούνται για το κάψιμο του ΚΥΤ της Μόριας.

Όσο όμως υπάρχει κόσμος που αντιδρά στην επιβολή του εγκλεισμού του σε κέντρα κράτησης και καμπς και στην επιβολή του αποκλεισμού του από στέγαση, περίθαλψη (εν μέσω κόβιντ μάλιστα), ελευθερία στην μετακίνηση και γενικότερα από κάθε πτυχή αξιοπρεπούς ζωής, τόσο περισσότερο θα εντείνεται η επίθεσή εναντίον του. Η επίθεση αυτή όμως πάντα θα συναντά αντίσταση, κομμένους φράχτες, αυτοοργανωμένα σχολεία μέσα σε καμπ, την συνεχή κίνηση των ανθρώπων πέρα από σύνορα, στάχτες στις κολάσεις που επινοήθηκαν για χιλιάδες μετανάστ(ρι)ες.

Πού : Θεσσαλονίκη

άγαμα Βενιζέλου
Εγνατία και Αριστοτέλους

409 εκδηλώσεις στην τοποθεσία

Επίθεση στον εγκλεισμό, τα rushback, την ασεβεία, τον αποκλεισμό, την περιθάλψη/καταπίεση! Νόμιμοι/ες και μεταναστ(ρι)ες, να ζήσουμε μαζί!

15.6

Μεταναστευτική Διαδήλωση

Protest Πορεία

Against rishback camps, rishbacks, evictions and exclusion from healthcare/education! To live together with migrants, in our cities!

Πρωτόστ

Επίθεση και αποκλεισμός, προγράμματα, εκπαίδευση, περίθαλψη, έξω από τα σπίτια τους, με τραμπούκικες μεθόδους. Φυσικά, ένα μέρος του μεταναστευτικού πληθυσμού το «ενσωματώνει» με καθεστώς μαύρης εργασίας, ασκώντας εκβιαστικά την εκμετάλλευση πάνω στα σώματά τους.

STOP WAR ON MIGRANTS

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: Τρίτη 15 Ιουνίου 19.00, άγαμα Βενιζέλου

GATHERING: Tuesday June 15, 19.00, Venizelos statue (Aristotelous)

Και σίγουρα αυτό που θα βρίσκει μπροστά του από εμάς θα είναι η επιθυμία μας για συνάντηση, στους δρόμους, τις γειτονιές και τις πλατείες, εκεί που χτίζονται οι σχέσεις και οι κοινότητες αγώνα, εκεί που το μοίρασμα των εμπειριών και των βιωμάτων γεννάει την επιθυμία για ξεπέρασμα αυτού του κόσμου.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ "ΕΜΠΡΗΣΤΕΣ" ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ-ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ

ΟΥΤΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΟΥΤΕ ΑΝΟΙΧΤΑ, ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΧΑΡΤΙΑ, ΣΤΕΓΑΣΗ, ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: ΤΡΙΤΗ 15/06, 19:00 ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

TO STOP THE WAR AGAINST MIGRANTS

As the Greek state and EU are boosting, with their antimigration policy, the society's racist, cannibalistic reflexes (that already exist), they also listen to the society's needs for outlet, from time to time, acting accordingly, always following their political agenda that tries to ensure the reproduction of the-already existent- social relations.

In the last years we are witnessing a war of the state against migrants and the practices it uses, either these are considered legal or illegal. Its purpose in total, to put the migrant population more and more under its control, to contain it by stacking it in the camps and in detention centers, to make it «invisible» and illegal through its confinement and its exclusion.

Camps that were considered open (either way the conditions inside were like those in a prison) are now becoming closed spaces. In these hellish places an expanded control of entrance/exit is added, supervised by the International Organization for Migration and authorized by the Greek state. This is based on the excuse of the safety of the migrants living in them. A wall is also rising between us, now literally, with a material substance. Another part of the militaristic management of migrants comes with the form of pushbacks, something that the state is now trying to legalize (under a Joint Ministerial Decision, Turkey is recognized from now on as a safe third country for many of the asylum seekers), a murderous-it has been proved-practice of abduction, taking people from inside the camps, the city centers. A more invisible and hard-to reach us-condition when it has to do with the migrants' movement between the borders, from Evros to the Aegean, where the border and coast guard agency don't need to worry for witnesses. In accordance with these, there is the legal process to get asylum that is becoming harder to get, but also, the legislation in general, regarding the access to housing, education and to healthcare. Housing programs that are passing in the hands of the state, with zero aiming for social integration of the migrants and always having NGOs involved, that just get funding and throw people out of their houses bullying them. Of course, a part of the migrants' population is «integrated» by the state, under the regime of undeclared work, applying its exploitation with extortion, on migrants' bodies.

The only obstacles to the state's policies are visibility and common struggle

Many of these issues are known, others are less known, but certainly the aspect that remains out of the public sphere is the management of these issues by migrants themselves. That's why, often, the actions of migrants are considered nonsensical by the locals when presented as something outside of the struggle's context, something that the state uses as a weapon in the further illegalization of every aspect of their lives. The reproduction of migrants' negations, as a form of "spectacle", is used as another tool against them, something that we see in the migrants' trials that are accused of illegal trafficking of people, while trying to reach the Greek borders, but also in the trials of the minors (that have already been convicted) and the adults (teenagers facing heavy sentences) that are accused of arsoning Moria.

As long, as there are people reacting to the enforcement of confinement in detention centers or camps and to the enforcement of exclusion from housing, education, healthcare, freedom of movement and in general exclusion from any aspect of a decent life, the more it (the state) will intensify its war against those people. This war will always face resistance, cut-down fences, self-organized schools inside the camps, the constant movement of people beyond borders, ashes in the hellish places that are built for thousands of migrants.

And for sure, the one thing that will rise in front of it, by our side, is the wish to come together, in the streets, in the neighborhoods and the squares, where relations and the communities to struggle are built, where sharing experiences gives birth to the wish of overcoming this world.

SOLIDARITY WITH THOSE ACCUSED OF ARSONING MORIA

COMMON STRUGGLES OF MIGRANTS-LOCALS

PAPERS, HOUSING, ACCESS TO HEALTHCARE AND EDUCATION FOR ALL**SOLIDARITY DEMO: TUESDAY 15/06, 19:00 VENIZELOS STATUE**

Συνέλευση Stop War on Migrants

πηγή : email που λάβαμε στις 6 Ιουνίου 16h

1 2 3 4 5 6 7

ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΕΜΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ!

Απέναντι από τα ερείπια της Τροίας

καίγεται

-αν είναι δυνατόν-

η Κόλαση.

Την Τρίτη, στις 8 του Σεπτεμβρίου 2020 ξέσπασε μεγάλη πυρκαγιά στο κέντρο κράτησης μεταναστών/μεταναστριών στη Μόρια και το μεγαλύτερο μέρος του κήκε ολοσχερώς. Το επόμενο βράδυ με νέα πυρκαγιά ολοκληρώθηκε η καταστροφή του στρατοπέδου συγκέντρωσης. Περίπου 12.000 άνθρωποι εκτοπίστηκαν και κατέληξαν στους δρόμους πέρα από τις εγκαταστάσεις, προσπαθώντας να καταφύγουν στην πόλη της Μυτιλήνης. Οι μπάσοι έβαλαν φραγμούς ώστε οι μετανάστες(ριες) να μην πλησιάσουν τον αστικό ιστό, υποβοηθούμενοι από ντόπιους φασίστες. Το νησί κηρύσσεται για μία ακόμη φορά τον τελευταίο χρόνο σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης που επιχειρούνται να στηθούν από ντόπιους αλληλεγγυούς χτυπιούνται και καταστέλλονται άγρια από την αστυνομία, ενώ ήδη ξεκίνησε να χτίζεται νέο κέντρο κράτησης, κλειστού τύπου, καθιστώντας για μία ακόμη φορά έκδηλο, το πλέον προφανές: η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι μια διαχείριση εξόντωσης και το κράτος κατέχει το μονοπώλιο της βίας είτε απέναντι στους μετανάστες είτε απέναντι στους αλληλεγγυούς και σε όποιον επιχειρεί να σηκώσει κεφάλι ενάντια στις δολοφονικές προσαγές του. Η αντιπρομοκρατική και η ΕΥΠ ταυτοποίησαν και μόλις πριν λίγες μέρες πέρασαν από δίκη ως εμπρηστές της Μόριας 6 αφγανοί, 4 ενήλικες και δύο ανήλικοι. Μόλις πριν μερικούς μήνες μία πρόσφυγας αυτοπυρπολήθηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καρα Τεπέ, διαμαρτυρόμενη για την κράτησή της όταν έμαθε ότι αναβλήθηκε η μετεγκατάστασή της στη Γερμανία. Σε μια διστραμμένη αντιστροφή της πραγματικότητας, η γυναίκα αντιμετωπίζει την κατηγορία του εμπρησμού και βρίσκεται κάτω από περιοριστικούς όρους απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα.

Η ίδια η ύπαρξη του κολαστηρίου της Μόριας είναι ένα κρατικό έγκλημα. Ένα έγκλημα που η κυβέρνηση της ΝΔ έρχεται να ολοκληρώσει, βαδίζοντας πάνω στο κόκκινο χαλί που έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, τόσο μέσα από την απονεύρωση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων όσο και με τα δεκάδες κατασταλτικά χτυπήματα που δέχτηκαν οι καταλήψεις και οι δομές του κινήματος κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής του, επιδιώκοντας την εγκαθίδρυση ένα καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, όπου όσοι περισσότεροι θα πετιούνται στο περιθώριο. **Σε κάθε περίπτωση η Μόρια έπρεπε να καεί. Η φωτιά δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μιαν απάντηση στην κρατική αντιμεταναστευτική πολιτική που στοιβάξει χιλιάδες ανθρώπους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, μέσα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, όπου η ζωή λιώνει μέρα με τη μέρα.**

Ωστόσο, από το κολαστήριο της Μόριας, πέρασαμε στο Καρα Τεπέ, ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης ακόμη πιο βάρβαρο, ακόμα πιο απομονωμένο, ακόμη πιο σκληρό, για να θυμίζει ότι οι ζωές των μεταναστών(ριών) δεν έχουν καμία απολύτως αξία όταν δεν μπορούν να αποτελέσουν χαρτί πίεσης σε διακρατικές διαμάχες. Μέσα σε συνθήκες ολικού lock down, η κυβέρνηση καλούσε πρόσφυγες και μετανάστες να παραμείνουν στοιβαγμένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε αντιστοιχία με την καμπάνια "μένουμε σπίτι" που απηύθυνε στον υπόλοιπο πληθυσμό, σε μια χυδαία και προκλητική συνδύωση του καθεστώτος εξάιρεσης που επιβάλλει σε αυτούς τους ανθρώπους. Μετά τη λήξη της καραντίνας για το σύνολο της κοινωνίας ωστόσο, οι μετανάστες και οι μετανάστριες παρέμειναν σε καθεστώς απομόνωσης καθώς για τους ίδιους εξακολουθούσαν να ισχύουν όλοι οι περιορισμοί, ανεξάρτητα από τον αριθμό των κρουσμάτων στα κέντρα. **Η φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης, όπου απουσιάζουν ακόμα και οι στοιχειώδεις υποδομές κάλυψης των βασικών αναγκών και η διαρκής καταναγκαστική απομόνωση των ανθρώπων αυτών συνιστούν ένα ξεκάθαρο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα.** Και συμβαίνει εδώ, στην Ελλάδα.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν κάποιο πρωτοφανές γεγονός, αλλά μία πάγια κατάσταση στη διαχείριση της ζωής των προσφύγων και των μεταναστών τα τελευταία χρόνια. **Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής του καθεστώτος εξάιρεσης.** Σε μέρη αυτά η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία, καθώς το πλέον απαξιωμένο κομμάτι του πληθυσμού, οι αδρατί αυτής της κοινωνίας στερούνται όχι μόνο τις στοιχειώδεις παροχές και δικαιώματα, όπως αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, περίθαλψη, εκπαίδευση ακόμα

και σίπησης αλλά και το ίδιο το δικαίωμα στη ζωή. Η κατάσταση αυτή, και στην Ελλάδα, αλλά και σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη υποδοχής προσφύγων και μεταναστών, είναι πλέον η θεμελιωμένη (και νομικά θεσπισμένη) διαχείριση των ανθρώπων που κρίνεται ότι περισσεύουν μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Άνθρωποι χωρίς χαρτιά, χωρίς ονόματα και τέλος δίχως αξίες προσπαθούν να ξεφύγουν από τη φρίκη του πολέμου και της φτώχειας και πεθαίνουν, προσπαθώντας να κερδίσουν λίγη από την αξιοπρέπεια και τη ζωή που τους έχει στερήσει η βαρβαρότητα της εξουσίας είτε αυτή πετάει βόμβες είτε χτίζει κολαστήρια.

Από τη μεριά μας η αλληλεγγύη δεν γνωρίζει ούτε σύνορα, ούτε χρονικά περιθώρια. Είναι διαρκής, έμπρακτη και δεν εγκλωβίζεται σε κανενός είδους διαχωρισμούς (πρόσφυγες - μετανάστες). Καμία λύση δεν μπορεί να είναι προσωρινή μιας και το πρόβλημα δεν εμφανίστηκε τώρα αλλά δημιουργείται εδώ και χρόνια από τις χώρες που διαχειρίζονται τον παγκόσμιο πλούτο. **Η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων ξένων ή ντόπιων αποτελεί το όπλο μας ενάντια στους εκμεταλλευτές.** Οργανωθούμε και αγωνιζόμαστε μαζί με τους μετανάστες για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. **Αλληλεγγύη, κοινός αγώνας και κοινή ζωή.** Αυτό τίθεται πλέον ως μια διαχωριστική γραμμή, που ορίζει τη διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους και τα καθάρματα.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ, ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ, ΤΡΙΤΗ 15/06, 19:00 ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό, Μαύρο & Κόκκινο

μέλος Α.Π.Ο. - Ο.Σ.

1 2 3 4 5 6 7

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΚΥΑ ΠΟΥ ΜΠΛΟΚΑΡΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΣΥΛΟΥ ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ, ΣΤΑ PUSHBACKS, ΤΙΣ ΕΞΩΣΕΙΣ, ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Η προσπάθεια του κεφαλαίου να αυξήσει την κερδοφορία του, είτε μέσω πολέμων είτε μέσω της επιβολής συνθηκών ακραίας φτώχειας αναγκάζει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, κυρίως από τις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής, να μπουν σε μια βάρκα ρισκάροντας τη ζωή τους, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον για αυτούς και τις οικογένειές τους στις χώρες της Ε.Ε. Όσοι προσπαθούν να εισέλθουν στην Ε.Ε. μέσω της Ελλάδας βρίσκονται αντιμέτωποι με κοινές περιπολίες εθνικού στρατού και Frontex, που, με τις ενέργειές τους για την «προστασία των συνόρων» από την είσοδο των μεταναστών, έχουν οδηγήσει σε θάνατο έναν τρομακτικό αριθμό εξ αυτών. Μόνο το 2021 έχουν πνιγεί στη Μεσόγειο πάνω από 500 μετανάστ(ρι)ες, ενώ σε αυτούς δεν υπολογίζονται καν όσοι έχουν χάσει την ζωή τους μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης από το κρύο, τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης ή την παντελή έλλειψη προστασίας από την πανδημία του κορονοϊού. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του άτυχου μετανάστη Macky Diabete που έχασε την ζωή του από σκληροειδίτιδα αφού οι μπάτσοι που τον επόπτευαν δεν μπήκαν ποτέ στην διαδικασία να καλέσουν κάποιο γιατρό παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των μεταναστ(ρι)ών του camp, αλλά και τις κραυγές πόνου του ίδιου.

Μόνο το 2021 έχουν πνιγεί στη Μεσόγειο πάνω από 500 μετανάστ(ρι)ες, ενώ σε αυτούς δεν υπολογίζονται καν όσοι έχουν χάσει την ζωή τους μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης από το κρύο, τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης ή την παντελή έλλειψη προστασίας από την πανδημία του κορονοϊού. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του άτυχου μετανάστη Macky Diabete που έχασε την ζωή του από σκληροειδίτιδα αφού οι μπάτσοι που τον επόπτευαν δεν μπήκαν ποτέ στην διαδικασία να καλέσουν κάποιο γιατρό παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των μεταναστ(ρι)ών του camp, αλλά και τις κραυγές πόνου του ίδιου.

PUSHBACKS- ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΕΠΑΝΑΠΡΩΘΗΣΕΙΣ

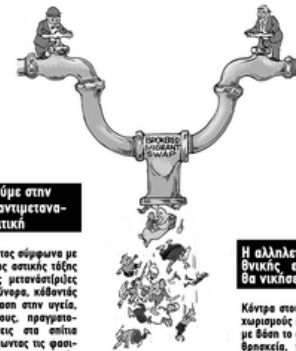
Η ιστορία με τις παράνομες επαναπροωθήσεις δεν είναι άγνωστη. Οι ελληνικές αρχές εδώ και χρόνια προχωρούν σε απαγωγές μεταναστ(ρι)ών πριν αυτοί καταγραφούν κοντά στα σύνορα του Έβρου και στη συνέχεια, αφού συνήθως τους ληστεύουν και τους αφήνουν γυμνούς, τους πέταγαν από την απέναντι πλευρά των συνόρων για να βιώσουν αντίστοιχη αντιμετώπιση και από την τουρκική πλευρά στα πλαίσια του διακρατικού τους παιχνιδιού με φόντο το μεταναστευτικό ζήτημα. Το ελληνικό κράτος έχει πραγματοποιήσει αμέτρητα παράνομα pushbacks προς την Τουρκία τα τελευταία 4 χρόνια, κάτι που φυσικά αρνείται. Η Ευρώπη προφανώς σιωπά και οποιοσδήποτε καταγγέλλει τις επαναπροωθήσεις κατηγορείται ως «πράκτορας της προπαγάνδας του τουρκικού κράτους». Τα τελευταία 2 χρόνια όμως τα δεδομένα έχουν αλλάξει δραματικά με αποκορύφωμα το διάστημα των τελευταίων μηνών. Το ελληνικό κράτος έχει προχωρήσει σε περαιτέρω εντατικοποίηση των παράνομων επαναπροωθήσεων, ενώ ταυτόχρονα έχει επεκτείνει την εφαρμογή τους και στην ενδοχώρα. Δεκάδες είναι οι καταγγελίες μεταναστών ακόμα και ασυνόδευτων ανηλίκων που έχουν απαχθεί από τα κέντρα μεγαλυπόλεων και έχουν συρθεί εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά μέχρι τα σύνορα ώστε να απελαθούν.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΔΥΝΑΤΟ ΤΡΟΠΟ-ΝΕΑ ΚΥΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΣΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τον τελευταίο μόνο χρόνο είδαμε το ελληνικό κράτος να προχωρά στο κλείσιμο του προγράμματος ΕΣΤΙΑ, ουσιαστικά πετώντας στον δρόμο εκατοντάδες αιτούντες άσυλο δίνοντας τους μάλιστα μόνο περιθώριο 30 ημερών προκειμένου να αδειάσουν

Συγκέντρωση

Τρίτη 15.6 || 19:00 || Αγ. Βενιζέλου

Να αντισταθούμε στην εντεινόμενη αντιμεταναστευτική πολιτική

Το ελληνικό κράτος σύμφωνα με τις προαγές της αστικής τάξης χτυπάει τους/τις μετανάστες/ριες κλείνοντας τα σύνορα, κόβοντας τους την πρόσβαση στην υγεία, φιλικίζοντας τους, πραγματοποιώντας εξώσεις στα επίπια τους, συγκολλητώντας τις φαισικές επιθέσεις, πραγματοποιώντας πορπάντες επαναπροωθήσεις

Η αλληλεγγύη της πολυεθνικής εργατικής τάξης θα νικήσει

Κέντρα στους επίλασους διαχωρισμούς που μας επιβάλλουν με όμοιο το φύλλο, την φυλή, τη θρησκεία, την σεξουαλικότητα χιτουμε τις αστικές που θα μας επιτρέψουν να αντεπιταθούμε και να νικήσουμε.

Ενάντια στα pushbacks, τις εξώσεις, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους

Κοινός αγώνας ντόπιων – μεταναστ(ρι)ών ενάντια στα σύνορα, τους πολέμους, τις διακρίσεις, την καταπίεση, την εκμετάλλευση.

τα σπίτια τους. Για να αντιληφθούμε το βάρος της κρατικής αυτής επίθεσης προς τους μετανάστες αξίζει να επισημανθεί πως το συγκεκριμένο πρόγραμμα απευθυνόταν μόνο σε εξαιρετικά ευάλωτες περιπτώσεις αιτούντων άσυλο όπως τραυματίες πολέμου, μονογονεϊκές οικογένειες, ψυχιατρικές περιπτώσεις, καρκινοπαθείς κ.α.

Λίγο καιρό μετά ψηφίζεται νέο νομοσχέδιο που αφορά τη διαδικασία χορήγησης ασύλου ενώ το σκουπίδι ο Μηταράκης -Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου- μπλοκάρει το ΑΜΚΑ-ΠΑΥΠΑ όλων των μεταναστ(ρι)ών κόβοντας τους έτσι την πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ταυτόχρονα ψηφίστηκε νομοσχέδιο που προκρίνει την εξέταση των αιτήσεων ασύλου των ασυνόδευτων παιδιών με ταχύρρυθμες διαδικασίες ενώ ταυτόχρονα καταργεί τη δυνατότητα προτεραιοποίησης της εξέτασης των αιτημάτων ασύλου για τους ευάλωτους. Πέρα από τα παραπάνω, συρρικνώνει περαιτέρω τις προθεσμίες, ιδίως της προσφυγής, και θέτει παραπάνω δυσκολίες σε ότι αφορά την έκδοση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Μια από τις σημαντικότερες όμως πτυχές του νομοσχεδίου αφορά τη διεύρυνση του καθεστώτος κράτησης σε όλο και περισσότερες περιπτώσεις, εντέχνως ασαφώς ορισμένες για να μπορεί να επιβάλλεται κατά βούληση.

Το κερασάκι στην τούρτα της αντιμεταναστευτικής πολιτικής όμως είναι η νέα ΚΥΑ που δημοσιεύτηκε στις 7/6/2021 και αφορά την απόφαση του ελληνικού κράτους πως η Τουρκία αποτελεί ασφαλή χώρα για τους αιτούντες άσυλο από την Σομαλία, το Μπακλαντές, Αφγανιστάν, Συρία και το Πακιστάν. Η απόφαση αυτή εν ολίγοις μπλοκάρει την δυνατότητα να χορηγηθεί άσυλο σε ποσοστό παραπάνω του 90% των αιτημάτων και φυσικά ανοίγει τον δρόμο για όλο και παραπάνω νόμιμες πλέον επαναπροωθήσεις στην Τουρκία.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Τα ναυάγια στην ανατολική μεσόγειο και τα pushback στον Εβρο έρχονται ως αποτέλεσμα της στρατηγικής του ελληνικού κράτους να μειώσει δραματικά τις μεταναστευτικές ροές προς το εσωτερικό του. Είναι γνωστό πως εδώ και καιρό τόσο το άνοιγμα και το κλείσιμο των συνόρων όσο και η ευκολία στην αλλαγή του όρου της ευαλωτότητας δεν γίνεται με κοινωνικά κριτήρια αλλά διαμορφώνεται κατά το δοκούν με βάση τις ανάγκες των ευρωπαϊκών αστικών τάξεων σε εργατικό δυναμικό τόσο σε επίπεδο αριθμητικό όσο και σε επίπεδο ποιοτικό (ειδικευμένοι-ανειδίκευτοι κλπ).

Ταυτόχρονα με την οχύρωση των συνόρων από ταυριά και θάλασσα το ελληνικό κράτος έχει ξεκινήσει σταδιακά και αθόρυβα να μετατρέψει τα ανοιχτά camp σε κλειστά κέντρα κράτησης μεταναστών. Σε πολλά κέντρα ανάμεσα τους και αυτό των Διαβατών είδαμε να ξεπηδάνε τσιμεντένια τείχη αλλά και κάμερες που ως στόχο έχουν την περαιτέρω επιτήρηση και καταστολή των ανθρώπων που διαμένουν σε αυτά.

Το πολυεπίπεδο αυτό πλέγμα της επίθεσης σε βάρος των μεταναστ(ρι)ών έρχονται να συμπληρώσουν οι φασιστικές επιθέσεις που πραγματοποιούνται σε διάφορα μέρη του ελλαδικού χώρου. Οι επιθέσεις αυτές σε πλήρη σύμπνοια με την κρατική στρατηγική έρχονται να ενισχύσουν την υποτίμηση των μεταναστ(ρι)ών προς όφελος της αστικής τάξης. Με τα γεγονότα του Έβρου όπου οπλισμένοι παραστρατιωτικοί φασίστες δρούσαν από κοινού με την αστυνομία να είναι ακόμα νωπά, είδαμε επιθέσεις σε βάρος μεταναστών στην επαρχία, εμπρησμού ξενοδοχείων που επρόκειτο να φιλοξενήσουν πρόσφυγες αλλά μέχρι και επιθέσεις σε δομές φιλοξενίας ανηλίκων σαν αυτή που σημειώθηκε τον Δεκέμβριο στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης.

Αδιαπραγμάτευτη η αλληλεγγύη μας

Για εμάς η αλληλεγγύη σε αυτούς τους ανθρώπους είναι αδιαπραγμάτευτη, ανεξάρτητα από το αν κατέληξαν εδώ για να γλιτώσουν από την εξαθλίωση που τους επέβαλε ή τις βόμβες που τους έριξε ο δυτικός κόσμος. Η αλληλεγγύη αυτή δεν εκπορεύεται από ανθρωπιστικά αντανακλαστικά, αλλά από την ταξική μας ανάλυση που αντικειμενικά τοποθετεί τους μετανάστες στον πάτο της εργατικής τάξης, καθώς είναι άνθρωποι χωρίς χαρτιά, χωρίς φωνή, χωρίς πρόσβαση στην κάλυψη πολύ βασικών αναγκών. Μια συνθήκη δηλαδή που αν και εκδηλώνεται με πολλαπλάσια σφοδρότητα στους μετανάστες, φαντάζει γνώριμη και στους ντόπιους προλετάριους/ες.

Γι' αυτό λοιπόν οφείλουμε να σπάσουμε τους διαχωρισμούς που μας επιβάλλουν σε ντόπιες και ξένους. Να σταθούμε από κοινού απέναντι στην αντιμεταναστευτική πολιτική του Ελληνικού κράτους και της ΕΕ, αλλά και στο ίδιο το σύστημα εκμετάλλευσης που οδηγεί τους ανθρώπους στην εξαθλίωση και τον ξεριζωμό. Να δημιουργήσουμε κοινότητες αγώνα ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, τα σύνορα και φυσικά ενάντια σε εκείνους που καλλιεργούν και έχουν όφελος από όλα τα παραπάνω. Να οργανωθούμε και να πετύχουμε τις ταξικές νίκες που τόσο έχουμε ανάγκη για την καθημερινή μας επιβίωση, αλλά και για να ξαναπιστέψουμε πως όλες μαζί μπορούμε ως προλετάριοι να νικήσουμε και να δομήσουμε τη νέα κοινωνία χωρίς τάξεις, χωρίς στρατό, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και λεηλασία της φύσης. Τον κόσμο που όλα θα είναι για όλους

-Κοινοί αγώνες ντόπιων - μεταναστ(ρι)ών ενάντια στα σύνορα, τους πολέμους, τις διακρίσεις, την καταπίεση, την εκμετάλλευση.

-Ελεύθερη μετακίνηση προς την ηπειρωτική χώρα και την Ευρώπη | νομιμοποιητικά έγγραφα για όλους/ες.

-Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, πρόσβαση σε σίτιση, στέγαση, περίθαλψη για όλους/ες ανεξαρτήτως φύλου, εθνικότητας, θρησκείας.

ΠΟΡΕΙΑ 15-6 | 19.00 | ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά/ anatolika.espivblogs.net

1 2 3 4 5 6 7

**Αλληλεγγύη στους μετανάστες και τις μετανάστριες.
Να βάλουμε τέλος στην «Ευρώπη-Φρούριο».**

...Ζεστή φιλοξενία

Η πραγματικότητα που βίωναν όλα τα προηγούμενα χρόνια οι πρόσφυγες και οι μετανάστ(ρι)ές στη χώρα μας είναι γνωστή: ταξίδι μέσα στα κύματα ή στα άγρια νερά του Έβρου, (παράνομες) επαναπροωθήσεις από το λιμενικό στο Αιγαίο ή τον στρατό στον Έβρο αλλά και από τους διάφορους παρακρατικούς μηχανισμούς που επί χρόνια δρουν ανενόχλητοι, (παράνομες) επαναπροωθήσεις ακόμα και από τα αστικά κέντρα από τους ένστολους φασίστες της ΕΛ.ΑΣ., απουσία στέγασης ή διαμονή σε καταυλισμούς για τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών που καταφέρνουν να μπουν στη χώρα μας, ελλιπής πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, μειωμένη πρόσβαση στο αυτόνομο ανθρώπινο δικαίωμα στο άσυλο μέσω μιας σειράς νόμων που την περιορίζουν ξανά και ξανά γελοιοποιώντας στην πράξη κάθε έννοια «ανθρώπινου δικαιώματος» και «διεθνών συμβάσεων», ρατσιστικές και ξενοφοβικές συμπεριφορές, επιθέσεις στον δρόμο, ξυλοδαρμοί και σκίσιμο εγγράφων από τα "όργανα της τάξης", μηδενική πρόσβαση στην αγορά εργασίας, μηδενική πρόσβαση σε ουσιαστικά προγράμματα ένταξης και εκ των υστέρων... "τιμωρία", γιατί δεν μπόρεσαν να ενταχθούν (!), καθώς και έξοδος από κάθε προστατευτικό πλαίσιο που τους παρέχόταν, όταν αναγνωριστούν ως πρόσφυγες.

Ίσως κάποιοι σκεφτόμασταν ότι η πραγματικότητα αυτή δε θα μπορούσε να γίνει χειρότερη για τους/τις μετανάστες/τριες. Τα τελευταία δύο χρόνια, όμως, την είδαμε να γίνεται όλο και χειρότερη, όλο και πιο ασφυκτική, όλο και πιο απάνθρωπη. Όσο και αν γίνεται μια απόπειρα να αναφερθούν τα σημαντικότερα σημεία της αναβαθμισμένης αντιμεταναστευτικής πολιτικής του κράτους τα τελευταία δύο χρόνια, είναι πραγματικά αδύνατον να καταγραφούν όλες οι απάνθρωπες νοσηρότητες που είδαμε να συντελούνται σε βάρος των ανθρώπων αυτών που φτάσανε εδώ εξαντλημένοι από τον πόλεμο ή την εξαθλίωση ζητώντας από τις κυρίαρχες τάξεις των κρατών, που προσκάλεσαν αυτούς τους πολέμους και την εξαθλίωση τους, άσυλο.

Ένα από τα σημαντικότερα σημεία είναι το νομοσχέδιο για το άσυλο, που πέρασε μετά από μια απροσχημάτιστα ανύπαρκτη «δημόσια διαβούλευση». Το νομοσχέδιο αυτό ουσιαστικά κατήργησε και τυπικά πλέον τα υποτιθέμενα «ανθρώπινα δικαιώματα» που υποτίθεται ότι μέχρι τώρα ορίζονταν από τις διεθνείς συνθήκες και την εθνική νομοθεσία (στην πράξη, φυσικά, όλα αυτά ήταν πάντα για αυτούς που έχουν στα χέρια τους και το καρπούζι και το μαχαίρι ζητήματα... «ερμηνείας»). Με λίγα λόγια, το νομοσχέδιο αυτό στόχευε να μειώσει περαιτέρω την ήδη υποβαθμισμένη πρόσβαση των μεταναστών/προσφύγων σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, να «επιταχύνει» και να αυστηροποιήσει τις διαδικασίες υποδοχής και αίτησης ασύλου με αποτέλεσμα να μη λαμβάνονται υπόψη τα όποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περίπτωσης (ιατρικά, ψυχολογικά ή άλλα), αλλά να τσουβαλιάζονται σε φαστ τρακ διαδικασίες, αυξάνοντας κατά πολύ τα διαστήματα της επιτρεπόμενης κράτησης, ενώ εισήγαγε και την αρχή της «μη συνεργασίας», μια εξόφθαλμα νεφελώδη και αυθαίρετη κατηγορία που θα νομιμοποιεί (χωρίς εισαγωγικά πλέον) κάθε αυθαιρεσία από την πλευρά του ελληνικού κράτους.

Παράλληλα, δυσχερέστερες γίνονται οι συνθήκες όχι μόνο για τους αιτούντες άσυλο, λόγω του νέου νόμου για το άσυλο, αλλά και για όλους τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες, οι οποίοι μένουν τώρα χωρίς στέγαση, καθώς νέος νόμος ορίζει ότι όσοι λαμβάνουν τη θετική απόφαση περί του αιτήματος ασύλου τους θα πρέπει να αφήσουν τις θέσεις στέγασης τους σε διαμερίσματα του προγράμματος ESTIA ή σε καταυλισμούς εντός ένα μήνα! Αυτό σημαίνει ότι όλοι οι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες, χωρίς να έχουν ενταχθεί σε κανένα ουσιαστικό πλάνο ένταξης από το κράτος, ένα μόλις μήνα μετά την αναγνώρισή τους και χωρίς να συνηγορείται καμία ευαλωτότητα (όπως ανίατες ή δυσίατες ασθένειες, εγκυμοσύνη κ.α.), θα αφήνονται στον δρόμο.

Εξαιρετικά διαφωτιστικές για τα σχέδια της κυβέρνησης είναι και η ΚΥΑ και η πρόσκληση που εκδόθηκαν για τη συνέχεια του προγράμματος ESTIA, με βάση τις οποίες πέρα από τις αδιανόητες περικοπές από άποψη κονδυλίων (της τάξης του 40-60%) θα ακολουθήσουν τεράστιες περικοπές στις υπηρεσίες υποστήριξης που θα διατίθενται στους φιλοξενούμενους του έργου. Επιπλέον, ορίζεται ότι ο φορέας στέγασης (η εκάστοτε ΜΚΟ) δε θα λαμβάνει τον αντίστοιχο προϋπολογισμό για κάθε θέση φιλοξενίας που «καταλαμβάνεται» από αναγνωρισμένο πρόσφυγα που έχει αρνηθεί να αφήσει το σπίτι του... και να βρεθεί στο δρόμο (!), 30 μέρες μετά την ημερομηνία εξόδου του από το πρόγραμμα, όπως ορίζει ο παραπάνω νόμος. Παρότι στη χώρα μας δεν υπάρχει κανένα νομικό πλαίσιο για την έξωση ανθρώπων μέσα σε ένα μόλις μήνα και παρότι το δικαίωμα στη στέγαση προστατεύεται για όλους από τον νόμο, το Υπουργείο μέσω του οικονομικού εξαναγκασμού μεταβιβάζει την ευθύνη στις ΜΚΟ να βγάλουν τους ανθρώπους από τα σπίτια... με άλλους τρόπους! Και αυτή ακριβώς την «ηθική ελαστικότητα» είδαμε να επιδεικνύουν αριστουργηματικά κάποιες ΜΚΟ οι οποίες άλλαζαν άρον-άρον κλειδαριές, προσπάθησαν να δημιουργήσουν φαινόμενα κανιβαλισμού ανάμεσα σε ανθρώπους που είχαν όλοι ανάγκη και

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ PUSHBACKS
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟ**

ΧΑΡΤΙΑ, ΣΤΕΓΗ, ΑΜΚΑ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ
ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ

Τρίτη 15 Ιουνίου στις 19:00
στο Άγαλμα Βενιζέλου

κατέφυγαν σε ψέματα, απειλές και εκφοβισμό. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που η πλειοψηφία των φορέων που ανταποκρίθηκαν για συμμετοχή στο πρόγραμμα είναι απολύτως άγνωστες ΜΚΟ, με κάποιες από αυτές να είναι πολιτικές παρατάξεις προσκείμενες στην κυβέρνηση (!) που μετατράπηκαν σε ΜΚΟ εν μία νυκτί, κάποιες σχετίζονται με το Πατριαρχείο, κάποιες με κύκλους του Υπουργείου και τα λοιπά γνωστά σε μία χώρα που ένα νέο σκάνδαλο ξεπετάγεται κάθε βδομάδα.

Παράλληλα, με νέο ΦΕΚ η κυβέρνηση αποφάσισε να «εξορθολογίσει» (!!) το οικονομικό βοήθημα που λάμβαναν οι αιτούντες άσυλο, από 100% ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Και σε αυτό το πλαίσιο, βέβαια, ο «εξορθολογισμός» σημαίνει σημαντική μείωση. Και λίγο μετά με νέο ΦΕΚ η κυβέρνηση έκοψε τελείως το οικονομικό βοήθημα εκείνων των αιτούντων άσυλο που νοίκιαζαν οι ίδιοι δικό τους σπίτι με δικά τους έξοδα. Για να το πούμε πιο απλά, η κυβέρνηση με κάθε πολιτική που περνάει μέσα από τις χρηματοδοτήσεις των ΜΚΟ προσπαθεί να δείξει ότι οι μετανάστες φαίνε που δεν είναι έτοιμοι να ενταχθούν και να βγουν από τα διαμερίσματα/καταυλισμούς. Την ίδια στιγμή, εκείνοι που όντως έχουν καταφέρει να νοικιάσουν δικό τους σπίτι και να μην «επιβαρύνουν τα προγράμματα» με τη λογική της κυβέρνησης... τιμωρούνται.

Μόλις την προηγούμενη εβδομάδα ήρθε ακόμα ένας νόμος, για να ξεπεράσει κάθε προηγούμενη χυδαιότητα. Ξαφνικά για πρόσφυγες από τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και τη Σομαλία, η Ελλάδα αναγνωρίζει την Τουρκία ως ασφαλή χώρα. Δεν υπάρχει πιο απροσχημάτιστη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από αυτήν. Με βάση τον νέο νόμο οι υπηρεσίες ασύλου θα καλούνται να εξετάζουν όχι επί της ουσίας, αλλά «επί του παραδεκτού» της αίτησης του αιτούντος που προέρχεται από τη Συρία, το Αφγανιστάν, τη Σομαλία, το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές. Δηλαδή πρώτα θα εξετάζεται αν η Τουρκία είναι ασφαλής χώρα και μόνο αν κριθεί ότι δεν είναι για την συγκεκριμένο αιτούντα για κάποιο λόγο, θα εξετάζεται επί της ουσίας το αίτημα ασύλου. Αυτό ήδη ίσχυε για τον Σύριο, βάσει της συμφωνίας Ελλάδας - Τουρκίας. Και μια βδομάδα πριν από αυτό, παρουσιάστηκε νομοσχέδιο στο Υπουργικό Συμβούλιο για τη διευκόλυνση απελάσεων!

Την ίδια στιγμή έχει ήδη τεθεί σε λειτουργία το νέο πλάνο της κυβέρνησης για τη «στέγαση» (=στοίβαγμα) των μεταναστών, με: α) κλειστά κέντρα κράτησης, στα οποία οι άνθρωποι θα βρίσκονται φυλακισμένοι χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα, απλά γιατί ζητούν το αυτονόητο δικαίωμα στο άσυλο, β) περικύκλωση και των «ανοιχτών δομών» (=καταυλισμών) με τείχους και γ) μία παγκόσμια πρωτοτυπία: η «ένταξη» των αναγνωρισμένων προσφύγων... σε «καταυλισμούς (!) ένταξης».

Και "ο δραστικός περιορισμός κάθε παράνομης εισόδου στη χώρα μας" δεν περιορίζεται μόνο σε νόμιμα μέσα. Μέσα στην καραντίνα και μετά από αυτήν αμέτρητες είναι οι καταγγελίες για παράνομες επαναπροωθήσεις μεταναστών όχι μόνο στα σύνορα του Έβρου, αλλά και από τα κέντρα μεγάλων πόλεων, είτε με μεγάλες εφόδους σε σημεία όπου διέμεναν μετανάστες, οι οποίοι στη συνέχεια... εξαφανίστηκαν (!), είτε με επιχειρήσεις στους δρόμους των πόλεων, κατά τις οποίες μετανάστες απήχθησαν και στη συνέχεια βρέθηκαν ... στην Τουρκία. Οι καταγγελίες για ανάλογες πρακτικές, ακόμα και εις βάρος ασυνόδευτων ανηλίκων ή ανηλίκων των οποίων η οικογένεια ζει στην Ελλάδα, είναι δεκάδες.

Στο ίδιο κλίμα, άλλωστε, των "μη νόμιμων" μέσων είναι και η απροσχημάτιστη ανοχή της κυβέρνησης απέναντι στις ρατσιστικές εξάρσεις μερίδας ντόπιων κατοίκων απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Είναι θλιβερό να βλέπεις ανθρώπους χωρίς προνόμια, εξαθλιωμένους, αντί να στρέφονται απέναντι σε αυτούς που τους στερούν όσα έχουν ανάγκη και δικαιούνται, να στρέφονται απέναντι σε αυτούς που έχουν ακόμα λιγότερα από τους ίδιους. Κάποιοι από αυτούς έχουν τυφλωθεί όντως τόσο πολύ από το -μεθοδικά εντυπωμένο και καλλιεργημένο από το σχολείο, τα ΜΜΕ κλπ- ιδεολόγημα της εθνικής ενότητας, ώστε καταλήγουν να "βλέπουν" την απειλή στο πρόσωπο ανθρώπων που παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα, για να γλιτώσουν από τον πόλεμο και την εξαθλίωση και δεν τη βλέπουν στο πρόσωπο των υμνητών του ναζισμού ή των αφεντικών τους που τους εκμεταλλεύονται νύχτα-μέρα, απλώς και μόνο επειδή οι τελευταίοι μιλούν την ίδια γλώσσα ή έχουν την ίδια θρησκεία με αυτούς... Κάποιοι ελπίζουν ότι έτσι θα μείνει μεγαλύτερο κομμάτι γι' αυτούς από την πίτα που μοιράζουν τα αφεντικά τους (αποδεχόμενοι δουλικά τον ρόλο του υποτελούς), ακόμα κι αν χρειαστεί να πατήσουν επί πτωμάτων.

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας. Για εμάς, τους εργάτες και τις εργάτριες ανεξαρτήτως εθνικότητας, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, τα θύματα του πολέμου και της φτώχειας δεν είναι αντικείμενο διαχείρισης κρατικών μηχανισμών και οικονομικών ελίτ. Δεν ανεχόμαστε η ανθρωπινή ζωή να εξαρτάται από αποφάσεις των διακρατικών οργανισμών όπως η ΕΕ και η Frontex, των εθνικών κρατών και των αναγκών της οικονομίας.

Απέναντι σε κάθε εξουσία, εμείς, απαντάμε τώρα και πάντα με ταξική αλληλεγγύη. Οι ταλαιπωρημένοι, οι κυνηγημένοι εξαιτίας των πολέμων και των διώξεων κάθε εξουσίας και κάθε κράτους, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, βρίσκονται στην καρδιά της αλληλεγγύης μας. Είναι ταξικά αδέρφια μας, το πιο υποτιμημένο, κακοπληρωμένο και επισφαλές μέρος της τάξης μας, βορά στα δόντια κάθε μικρού και μεγάλου αφεντικού. Είναι καθήκον μας να διαφυλάξουμε την αξιοπρέπειά και την ελεύθερη μετακίνηση

όλων των εργατών, σβήνοντας τις συνοριακές γραμμές που οι εξουσίες χάραξαν για τους υπηκόους τους, αλλά όχι για τα εμπορεύματα των αφεντικών και απαιτώντας άμεση νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και μεταναστριών.

Απαιτούμε να ανοίξουν άμεσα τα σύνορα και να απεγκλωβιστούν οι μετανάστες. Απαιτούμε την παροχή δημόσιας περίθαλψης και στέγης για όσους επιθυμούν να παραμείνουν στην Ελλάδα και τη χορήγηση των απαραίτητων εγγράφων για όσους επιθυμούν να μεταβούν σε λοιπές χώρες της Ευρώπης. Απαιτούμε να κλείσουν τώρα τα κολαστήρια-στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και να αρθούν τα κωλύματα στις διαδικασίες χορήγησης ασύλου, οι κοινωνικοί αποκλεισμοί και η αποστέρηση εργασιακών και προνοιακών δικαιωμάτων από τους μετανάστες.

Στο πλευρό πάντα των αδύναμων, των καταπιεσμένων, των ξεριζωμένων αυτού του κόσμου, ανεξαρτήτως χρώματος και θρησκείας, ντόπιοι και «ξένοι», ενώνουμε τα χέρια, υψώνουμε τις γροθιές μας.

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ

ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΑΝΤΙ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ:

ΤΡΙΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ, 19:00 ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

***Στηρίζουμε το μπλοκ της συνέλευσης Stop War On Migrants**

Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης (μέλος της Αναρχικής Ομοσπονδίας)

lib_thess@hotmail.com

libertasalonica.wordpress.com

1 2 3 4 5 6 7

Να μπλοκάρουμε την πολεμική μηχανή της εθνικής ενότητας και των κερδών, που στρέφεται εναντίον μας

Κοινοί διεθνιστικοί-αντιπολεμικοί αγώνες εργαζομένων, μεταναστ(ρι)ών, ανέργων, φοιτητ(ρι)ών, καταπιεσμένων.

Ελευθερία μετακίνησης, χαρτιά, πρόσβαση σε εκπαίδευση και υγειονομική περίθαλψη, στέγαση μέσα στις πόλεις για όλους/ες.

Ντόπιοι/ες και μεταναστ(ρι)ες να ζήσουμε μαζί στις πολυεθνικές γειτονιές μας

πηγή : <https://antiwarproject.blogspot.com/>

πηγή : email που λάβαμε στις 13 Ιουνίου 12h

1 2 3 4 5 6 7

κατά τη διάρκεια της πανδημίας, οι μετανάστε και οι μετανάστριες

ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΑΝ

στα σύνορα, στα κεντρα κράτησης, στα αστυνομικά τμήματα, στα καμπς

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΚΑΝ

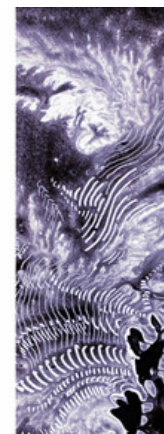
απο την στεγαση, την υγεία, την εκπαίδευση, τη δυνατότητα για ασυλο

ΕΞΑΘΛΙΩΘΗΚΑΝ

σε κάθε δυνατη πτυχή της ζωης και της καθημερινότητας τους

ΠΑΡΑΝΟΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

με ακόμα μεγαλύτερη ένταση από το κράτος

κατά τη διάρκεια της πανδημίας, οι μετανάστριες και οι μετανάστες

ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΑΝ

στα σύνορα, στα κέντρα κράτησης, στα αστυνομικά τμήματα, στα καμπς

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΚΑΝ

απο την στέγαση, την υγεία, την εκπαίδευση, τη δυνατότητα για ασυλο

ΕΞΑΘΛΙΩΘΗΚΑΝ

σε κάθε δυνατή πτυχή της ζωής και της καθημερινότητας τους

ΠΑΡΑΝΟΜΟ-ΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

με ακόμα μεγαλύτερη ένταση από το ελληνικό κράτος

ΜΟΝΟ ΑΝΑΧΩΜΑ

ΜΟΝΟ ΑΝΑΧΩΜΑ ΣΤΗΝ ΔΥΣΤΟΠΙΑ ΑΥΤΗ**ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥΣ****ΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΜΑΣ ΑΓΩΝΕΣ****ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ**

Πορεία Αλληλεγγύης

Τρίτη 15.6 19:00 Άγαλμα Βενιζέλου**κάλεσμα : Φάμπρικα Υφανέτ**

1 2 3 4 5 6 7

Να πέσουν τα camps-φυλακές και οι ρατσιστικές σκευωρίες του ελληνικού κράτους

"Burn Moria, burn" ζητωκραύγαζαν οι πρώην κάτοικοι του κολαστηρίου της Μόριας όταν καίγονταν. Ένα κέντρο κράτησης που έγινε συνώνυμο της απανθρωπιάς και της πλήρους αδιαφορίας.

Από τότε μεσολάβησαν αρκετά. Ως αποδιομπαίοι τράγοι του εμπρησμού αυτού, βρέθηκαν στο ειδώλιο 6 μετανάστες, ανάμεσα και τους και ανήλικοι. Κατηγορούμενοι με τελείως αδιαφανείς διαδικασίες με βασικό μάρτυρα κατηγορίας έναν Αφγανό "αντίπαλο" θρησκευτικού δόγματος, στον οποίο αμέσως μετά χορηγήθηκε Άσυλο, μάλλον περισσότερο ως ανταμοιβή. Πέρα από το γεγονός πως σε άλλους ανθρώπους καθυστερεί αρκετά η ετυμηγορία για την χορήγηση Ασύλου ή γίνεται κάτω από εξευτελιστικές διαδικασίες για τον/την αιτούντα, ο άνθρωπος αυτός έπειτα εξαφανίστηκε. Δεν βρέθηκε καν στο ίδιο το δικαστήριο ως μάρτυρας. Η τέλεια ευκαιρία για να στηθεί μία σκευωρία στις πλάτες των ανθρώπων αυτών με ελλιπή στοιχεία.

Πέρα από το σκανδαλώδες, του εύκολου θύματος στα πρόσωπα των μεταναστών, το ίδιο το δικαστήριο δεν επέτρεψε καν την παρουσία δημοσιογράφων ή εκπρόσωπων ανθρωπιστικών διεθνών οργανώσεων με πρόφαση την πανδημία. Στόχος να μην δοθεί δημοσιότητα και να γίνει ένα δικαστήριο με τελείως αμερόληπτους όρους πίσω από κλειστές πόρτες. Αποτέλεσμα να καταδικαστούν σε 10 χρόνια κάθειρξη για εμπρησμό, αθλώνοντας τους για την σύσταση εγκληματικής οργάνωσης ενώ δεν αναγνωρίστηκε καν ως ελαφρυντικό το ότι ήταν ανήλικοι.

Στην παρούσα περίπτωση το σκανδαλώδες είναι από μόνη της η ύπαρξη μιας φυλακής-κέντρου κράτησης όπως η Μόρια. Όπου στοιβάζονται άνθρωποι υπό απάνθρωπες συνθήκες με μόνο τους έγκλημα την φτώχεια και το χρώμα του δέρματος τους.

Τα camps και η ίδια κατάσταση για τους μετανάστες και τις μετανάστριες συνεχίζουν να υπάρχουν και να εντείνεται καθημερινά. Η εγκληματικοποίηση της ίδιας της ζωής και η γυμνή ύπαρξη χωρίς δικαιώματα. Μέσω ενός συστήματος φυλακής και ελέγχου με δοκιμαστικά όπλων στα σύνορα, ναυάγια και pushbacks-απαγωγές. Η Μόρια απέκτησε γρήγορα καινούργια "δομή" ονομαζόμενη αλλιώς και Μόρια 2.0.

Τα κλειστά κέντρα κράτησης έρχονται να κάνουν πράξη την οπτική του ελληνικού κράτους και της Ε.Ε. για τους πρόσφυγες η οποία συμπυκνώνεται στο εξής: "Να τους κάνουμε τον βίο, αβίωτο". Εδώ μιλάμε, όμως, για ανθρώπινες ζωές. Τα συρματοπλέγματα, οι ψηλοί φράχτες, οι θάνατοι στα κέντρα κράτησης, ο θεσμικός ρατσισμός και τα ναυάγια συμβάλουν προς αυτή ακριβώς την κατεύθυνση. Παράλληλα, ενδυναμώνουν ένα δήθεν αίσθημα ασφάλειας γύρω από το έθνος-κράτος με μίσος προς τον Άλλο, τον ξένο και την στρατιωτικοποίηση στην καθημερινότητα όλων.

Οι 6 καταδικασθέντες συμπυκνώνουν την απάνθρωπη και μεροληπτική-αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους. Πνιγμένη στην αδικία, στα οικονομικά παιχνίδια μεταξύ κρατών και στον θάνατο. Σε μία ελεύθερη κοινωνία έγκλημα θα ήταν η ύπαρξη και μόνο στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Αλληλεγγύη στους 6 κατηγορούμενους για τον εμπρησμό του κολαστηρίου της Μόριας.**Συγκέντρωση/πορεία αλληλεγγύης: Τρίτη 15/6 στις 19:00, Άγαλμα Βενιζέλου****Αγώνας ντόπιων και μεταναστ (ρι)ών για αξιοπρέπεια και ζωή ενάντια στην αδικία και στον θάνατο****ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

#FreeMoria6

κατάληψη
φάμπρικα
υφανέτ

ΣΤΗΝ ΔΥΣΤΟΠΙΑ ΑΥΤΗ
ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥΣ
ΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΜΑΣ
ΑΓΩΝΕΣ

**ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ
ΜΑΖΙ**

**ΠΟΡΕΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**
Τρίτη 15 Ιούν, 19.00
Άγαλμα Βενιζέλου

